

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta sociálních věd
Institut komunikačních studií a žurnalistiky

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

POZOR: V počítači vyplňujte pouze do šedivých políček!

Typ posudku („kliknutím“ zakřížkujte platnou variantu)

Posudek vedoucí/ho práce   x Posudek oponenta/ky

Autor/ka práce

Příjmení a jméno: Barbora Vičarová

Název práce: Mediální obraz českého výtvarného umění v denním tisku

Autor/ka posudku

Příjmení a jméno: Petra Jansa

Pracoviště: IKSŽ FSV UK

1. VZTAH SCHVÁLENÝCH TEZÍ A VÝSLEDNÉ PRÁCE („kliknutím“ zakřížkujte vybrané hodnocení)

		Odpovídá schváleným tezím	Odchyluje se od tezí, odchýlení je v práci zdůvodněné a je vhodné	Odchyluje se od tezí, odchýlení je v práci zdůvodněné, ale není vhodné	Odchyluje se od tezí, odchýlení není v práci zdůvodněné a není vhodné	Neodpovídá schváleným tezím
1.1	Cíl práce	x				
1.2	Technika práce					x
1.3	Struktura práce		x			

KOMENTÁŘ (slovní hodnocení vztahu tezí a práce, případně konkrétní popis hlavních výtek)

Technika práce neodpovídá schváleným tezím. Autorka původně plánovala kvalitativní i kvantitativní obsahovou analýzu vybraného vzorku. Na bakalářskou práci by se dle mého názoru jednalo o příliš „velké sousto“. Rozhodnutí autorky jít přímější cestou kvantitativní analýzy, kterou navíc nově doplňuje o strukturované rozhovory s vybranými novináři (v tomto případě tj. s autory analyzovaných textů) považuji za logické a vhodné. Další odchýlení od tezí, které autorka uvádí v úvodu své práce vnímám jako marginální a bezproblémové.

2. HODNOCENÍ OBSAHU VÝSLEDNÉ PRÁCE

Vyplňujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (výborné – velmi dobré – dobré – dostatečné – nedostatečné)

		Hodnocení známkou
2.1	Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu	2
2.2	Pochopení zpracované literatury a schopnost ji aplikovat	1
2.3	Zvládnutí zvolené techniky zpracování materiálu	3/4
2.4	Logičnost výkladu, podloženost závěrů	2

KOMENTÁŘ (slovní hodnocení obsahu výsledné práce, případně konkrétní popis hlavních výtek)

3. HODNOCENÍ KONEČNÉ PODOBY VÝSLEDNÉ PRÁCE

Vyplňujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (výborné – velmi dobré – dobré – dostatečné – nedostatečné)

		Hodnocení známkou
3.1	Struktura práce	1
3.2	Funkčnost a přiměřenost poznámkového aparátu a odkazů	1
3.3	Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně objevují pasáže přejaté bez udání zdroje, hodnotte stupněm 5. Pokud v textu zjistíte přejaté pasáže vydávané neoprávněně autorem za vlastní zjištění, nedoporučte práci k obhajobě a ve „zdůvodnění v případě nedoporučení“ navrhněte, aby s autorem bylo zahájeno disciplinární řízení.)	1
3.4	Jazyková a stylistická úroveň práce (pokud je opakovaně porušována platná kodifikace pravopisné normy, hodnotte stupněm 5)	1
3.5	Oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava práce	1

KOMENTÁŘ (slovní hodnocení podoby výsledné práce, případně konkrétní popis hlavních výtek)

4. SHRNUJÍCÍ KOMENTÁŘ HODNOTITELE/KY (celkové hodnocení výsledné práce, její silné a slabé stránky, původnost zpracování tématu apod.)

Bakalářská práce Barbory Vičarové je čtivá, má logickou strukturu a autorka v ní vhodně pracuje s citacemi i poznámkovým aparátem. Napříště doporučuji vyvarovat se tzv. žurnalismům, slangovým výrazům a žargonu (př. *„Josef Čapek s olejem“* na str. 10, *„vzniká pod taktovkou“* na str. 17, na téže straně snad každé periodikum *„mapuje“*, *„se chopil postupně zprivatizování“* na str. 21, *„má na starost staré umění“* na str. 38, *„editor a redaktor přes výtvarné umění“* na str. 39 a řada dalších), které do odborné práce tohoto typu nepatří.

Oceňuji autorčinu snahu konfrontovat vybrané novináře s otázkami, založenými na výsledcích kvantitativní obsahové analýzy. Právě v této konfrontaci se objevuje zajímavé, možná dokonce zásadní, téma odklonu od kritické kulturní recenze a nejistota novináře v otázce vlastní/dostatečné odbornosti pro napsání kritického komentáře. Autorka bohužel tento výsledek hlouběji dále neinterpretuje. Také proto, že se v textu vyhýbá celému tématu a problematice kulturní a umělecké recenze. Omezuje se tak na banální (a navíc zavádějící) tvrzení *„Téma kultury se v médiích objevuje od samých počátků tisku,“* (str. 16). V úvodu ke kapitole 3 autorka sice naznačuje možné souvislosti mezi historickým vývojem analyzovaných periodik a jejich dlouholetým vztahem k umění (str. 18), obhájuje tím v podstatě uvedení této kapitoly do struktury práce, ale v následujícím textu se o české kulturní recenzi obecně i konkrétně u vybraných periodik (MF Dnes, Právo, LN) čtenář nedozví nic. Vhodné by také bylo uvést soupis všech/většiny periodik (případně i těch on-line), která se výtvarnému umění v ČR věnují, a to ideálně již na straně 16, kde autorka uvádí: *„Výtvarné umění je tedy k nalezení jednak v denících*

či týdenících a zároveň na našem území vychází také několik periodik odborných, zaměřených přímo na něj.”

Největším nedostatkem práce je ovšem tzv. vymezení zdrojů pro kvantitativní analýzu. Autorka avizuje, že výtvarné umění vymezuje striktně na malbu, kresbu a jiné grafické techniky, současně explicitně uvádí, že z analýzy byly vyjmuty články věnované sochařství, fotografii, performativnímu umění, designu, architektuře a jiným spřízněným odvětvím (str. 24). Ovšem výsledky analýzy výrazně ovlivňují právě ty články, které dle vymezení zdrojů vůbec analyzovány být neměly! Především články o seskupení Ztohoven, jejíž projevy jsou jednoznačně performativní a konceptuální, zmiňované články (*“kauza s červenými trenýrkami”*) v žádném případě nevyhovují autorčinu vymezení výtvarného umění pro účely této analýzy. Konkrétně tento omyl ovlivňuje výsledky analýzy hned v několika kategoriích: hodnotové vyznění článků, rozdělení v rámci rubrik či tématická skladba článků. Podobně neodpovídající je i tabulka nejvíce zmiňovaných autorů na str. 35: David Černý je sochař a pozornost mají jeho plastiky ve veřejném prostoru (opět měl být dle vymezení zdrojů vynechán), diskutabilní je i Karel Malich, u něhož by bylo dle úzkého vymezení zdrojů nutné odlišovat články věnované kresbě od těch, které se zabývají jeho plastikami. Obdobně Matyáš Chochola, který je intermediálním umělcem, vystudovaných sochařem i malířem, a který je autorkou uváděn jako příklad toho, že současní mladí umělci dostanou prostor v denním disku ve chvíli, kdy například získají odborná ocenění (uváděný exemplární příklad, M. Chochola, navíc získal Cenu Jindřicha Chaloupeckého za multimediální instalaci, nikoliv za malbu, kresbu či grafiku). Autorka tedy analyzovala články neodpovídající vymezení zdrojů, což je podstatným nedostatkem celé praktické části a je nutné jasně definovat, co v dané práci autorka chápe jako výtvarné umění a jeho projevy, aby bylo zřejmé, které texty byly z analýzy cíleně vynechány. Bohužel, chyba zpochybňuje výsledky celé analýzy, které jsou v této podobě přinejmenším diskutabilní a zavádějící. Práci doporučuji k obhajobě až na základě autorčina komentáře k zmíněnému nedostatku a na základě finálního rozhodnutí komise.

5. OTÁZKY NEBO NÁMĚTY, K NIMŽ SE PŘI OBHAJOBĚ DIPLOMANT(KA) MUSÍ VYJÁDŘIT:

5.1	Dle jakých kritérií jste pro analýzu vybrala právě MF Dnes, Právo a Lidové noviny a proč jste se rozhodla právě na základě nich?
5.2	Jaké všechny projevy a žánry výtvarného umění jste nakonec do analýzy zahrnula a jaké ne? Zdůvodněte, prosím, Vaše rozhodnutí a reflektujte jej s Vaším uváděným vymezením zdrojů ve 4. kapitole.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA („kliknutím“ zakřížkujte vybrané hodnocení)

výborně – x velmi dobře – **x dobře** – nedoporučuji k obhajobě

ZDŮVODNĚNÍ V PŘÍPADĚ NEDOPORUČENÍ

Datum: 2. června 2017

Podpis:

Hotový posudek vytiskněte, podepište a odevzdejte ve dvou kopiích na sekretariát příslušné katedry. Posudek nahrajte do SISu ve formátu PDF/A nebo jej zašlete elektronicky na adresu sekretářky příslušné katedry, která jej do SISu nahraje v zastoupení. Nevkládejte do SISu naskenované posudky s podpisem. V SISu musí být posudek bez podpisu!